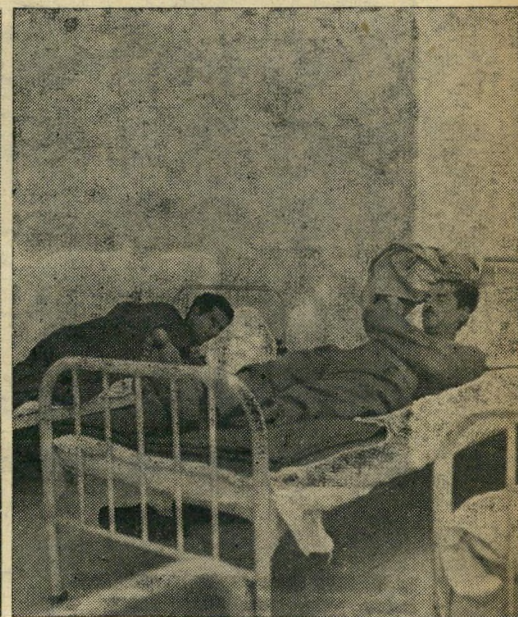

הגרביים:

אינן עשויות להיות נקנות בכל יום, ולמשה למר אין כסף כדי לשלוח אותן למכבסה. הוא מכבס את הגרביים — ואת שאר חלקי לבושו — בלילות, נעזר בחתיכות סבון זעירות המתגוללות לעמים ליד כיור הרחצה, תולה אותם על חבל ליד מיטתו, מוצא אותם בבוקר יבשים לגמרי. חזרייהשירות של הכנסת-אורחים נמצאים במצב מוזנח.

ד"ר צורעס:

לכל מוסד יש ליצן משלו, וכל מוסד מד ביק בחבריו כינויים שונים ומשונים. ליאון זיגלר, הלץ חסר-הליאות בהכנסת-אורחים התל-אביבית, מכונה בשם "הליצן", אך מציג את עצמו בפני כל האורחים החדשים בשם ד"ר צורעס (צרות באידיש). ליאון, בנו של תעשיין עשיר מרומניה, אך לא הסתדר במולדת. חיי הסבל והרעב לא נטלו ממנו את התקווה ואת חוש-ההומור.

המהנדס:

אהרן איצקוביץ, העולה מצרפת, נחשב בחדרי-השינה של המוסד ל"אריסטוקרט". הוא אדם שקט ומסוגר בתוך עצמו. בהיותו מהנדס חקלאי, עבד אהרן משך חמש שנים רצופות עבודות של משרד-החקלאות בוונצואלה, כמו כן עבד בנגב בשביל הסוכנות ותה"ל. הוא מתהלך בשקט ואין הוא מוכן לספר לאיש על תהפוכות-הגורל, אשר הביאו אותו ממרחבי-הדרום לרחוב שבזי בתל-אביב. אין הוא משתתף בכלל בחיי-החברה של המוסד.

שן-הזהב:

משה כהן הגיע להכנסת-אורחים רק במקרה. הוא עובד בבניית הסכרים של מפעלי האשלג בסדום, משתכר יפה. אולם הוא בא לתל-אביב ללא פרוטה בכיסו, היות והיה עליו לקבל את משכורתו השמנה רמ למחרת בבוקר. ביקורו הקצר של העובד חסר-הכסף בין המובטלים חסרי-הכסף זיכה אותו בכינוי: שן-הזהב, היות ובפיו של משה מזדקרת שן אחת ויחידה, עשויה זהב. אחרי לילה של חוסר-שינה הוא עזב.

משה שרת:

הוא כינויו של הדרוזי זידאן נואל, הדומה ל"הפליא לראש ממשלת ישראל. זידאן עזב את כפרו הגלילי, עובד בתל-אביב בצביעת רהיטים. הוא מאושר ביותר, מצטער רק על דבר אחד: אין הוא יכול להתגורר בהכנסת-אורחים בקביעות, להתענג על החברה הנעימה, היות והעירייה מתירה רק 5 ימי לינה רצופים לכל אחד הבא בצל קורת המוסד.

השכרון:

צרפתי, המוס-החשיש, מסוגל להישאר במצב זה כל הלילה. אין הוא שומע ואין הוא מרגיש דבר. הוא אדיש כלפי העולם כולו. בשנת 1948 בא צרפתי מצפון-אפריקה, כדי להשתתף במלחמת-העצמאות, היה, לדברי שכניו לחדר, המכירים אותו היטב, אחד הלוחמים הטובים ביותר ביחידתו, נפצע פעמיים. בתום המלחמה הפך צרפתי לטיפה קטנה בים-המובטלים. בהיותו אדם בעל כח פיסי בלתי-ירגילי, קיבל עבודה כסבל במליפון. אולם הוא לא נשאר שם זמן רב: הוא התחיל לעשן חשיש